

מדור הבחינות

מינהל הסטודנטים

אוניברסיטת בר-אילן

מספר סידורי 1502876

שם לבל! השוליים יחתכו לפני הסריקה. לכן, חל איסור מוחלט

מס' מחז' 77:

שנת: תשע"ה סמסטר: 2 מועד: 1 מטלה: 1
קורס: 01 104 99 דיני עונשין

המחברת נבדקה ביום: _____

הציון: 90

חתימת המרצה: _____

מס' סידורי _____ מתוך _____ מחברות

הוראות לנבחן

- 9. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשגיח/ה.
- 10. יש לכתוב את התשובות בדיו, בכתב ברור ונקי על עמוד אחד של כל דף. אין לכתוב בשוליים, הכותב טיוטה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת ההעתקה הנקיה יכתוב בצד השמאלי. את הטיוטה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.
- 11. נבחן שעבא עברת משמעת ו/או אי ציות להוראות הכתובות והנחיות המשגיח/ה יועמד לדין משמעתי.
- 12. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הודעת המשגיח/ה כי תם הזמן, על הנבחן להפסיק את הבחינה, למסור את המחברת עם השאלון ולצאת מאולם הבחינה. מחברת שלא נמסרה כתום ההודעה לא תיבדק.
- 13. אחזקת מכשיר טלפון סלולרי (אפילו סגור) ברשות הנבחן, מביא לפסילה מיידיית של הקורס.

- 1. עליך להבחן בחדר בו הנך רשום.
- 2. הנח ליד המשגיח בבחינה את כל חפצך האישיים כגון: תיקים, ספרים, מחברות, מכשירים סלולריים, קלמרים וכו'. השימוש במחשב נייד אסור.
- 3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
- 4. מסור למשגיח/ה על הבחינה תעודת זהות וכרטיס נבחן חתום ותקף לסמסטר בו מתקיימת הבחינה.
- 5. היציאה לשירותים במהלך הבחינה בהתאם להנחיות המשגיח/ה. נשים בהריון ונבחנים באישור מתאים רשאים לבקש מהמשגיח/ה לצאת. היציאה בליווי המשגיח/ה ובהתאם לנוהלי האוניברסיטה.
- 6. נבחן היוצא ללא רשות מכל סיבה שהיא מחברתו תפסל ותועבר לועדת משמעת.
- 7. יש להישמע להוראות המשגיח/ה. אין לעזוב את חדר הבחינה ללא קבלת רשות. חל איסור מוחלט לפנות לנבחנים אחרים בכל עניין ודבר. בכל עניין פנה למשגיח/ה.
- 8. בתחילת הבחינה מלא את פרטיך האישיים ע"ג המחברת. תלמיד שקיבל לידיו שאלון ואין ברצונו להיבחן, חייב להמתין 1/2 שעה בכיתה מתחילת

בה/3ה

ועדת המשמעת מזהירה!

נבחן שיימצאו ברשותו חומרי עזר

אסורים או ייתפס בהעתקה,

ייענש בחומרה עד כדי

הרחקתו מהאוניברסיטה.

שנה"ל שנה"ל סמסטר ב מועד 1

מס' קורס 99-104-01

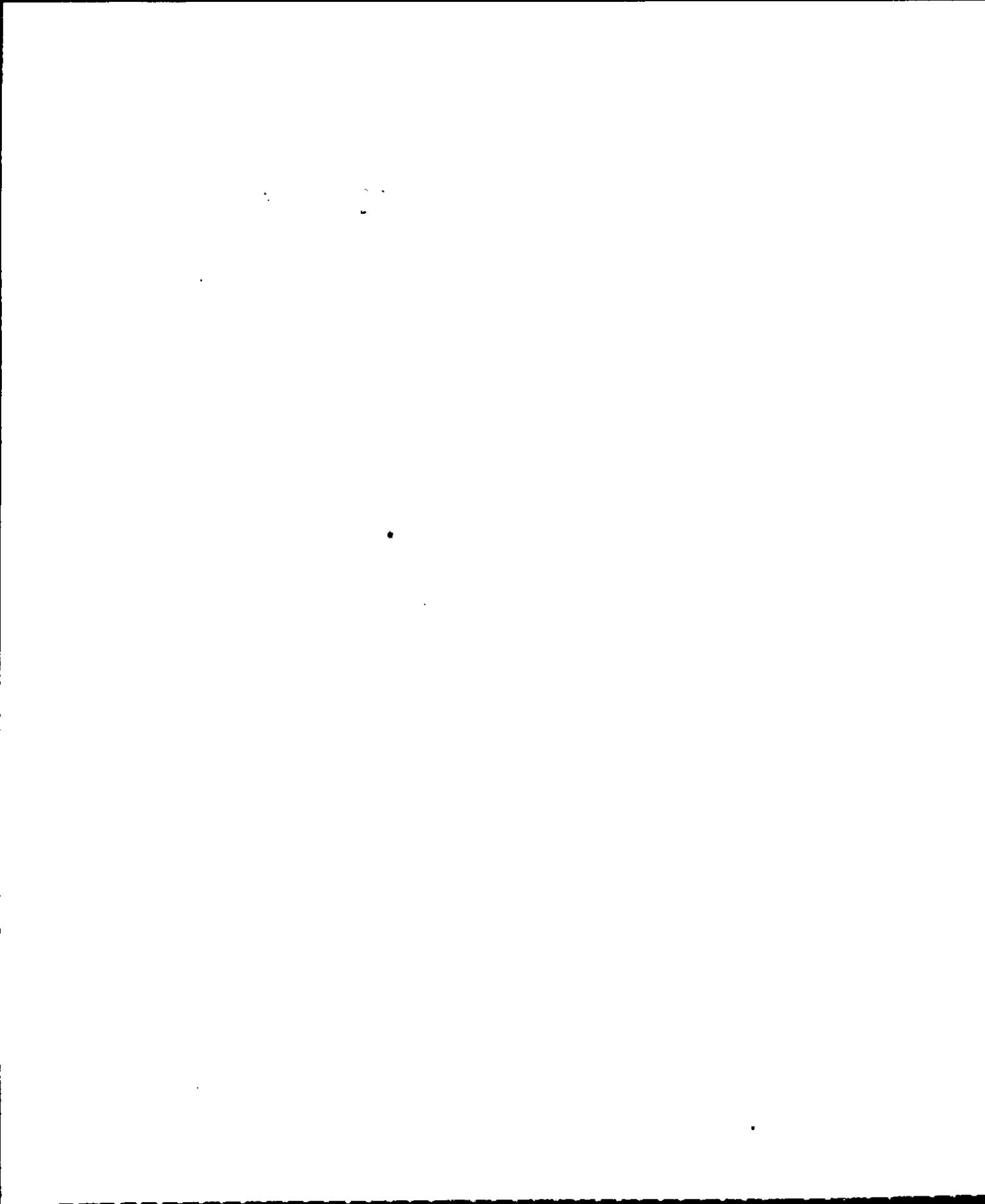
מחלקה מס' 21.7.15 תאריך

המרצה ד"ר חגית - רותם

מבחן חלק (אם הבחינה בשני חלקים)

הוראות לנבחן בנושא סריקה:

אין לכתוב במחברת בעפרון. יש לכתוב בעט בצבע כחול כהה או שחור בלבד. אין להשתמש בנוזל מחיקה (טיפקס). אין לכתוב בשוליים משני צידי הדף. מחברת בכתב מרושל משפיעה על תוצאות הסריקה.

1910

למחברת
על ידי
המחבר
2

למחברת

⊗ מבחן החזק המשמור (הסרת האלים): מחזקן מחזק יכול לראות ולהפך לפי מעשי דוד שהוא מחזקן ארכש אקרה (כשאין לו רישיון אכיל) ולכן נראה שבגם למתים הניסיון.

⊗ מבחן תחילת הדיבור: הכניסה לחולה, בחירה (האקרה) ~~האקרה~~ וקשר מחיר מהווים חוליות על שרשרת הפעולות שמשל דאוקן סביב לביצוע העשייה. מנגד ניתן אספק ששאל המורה על דמחיר לא דמכר מוביל דאוקן סביב ארכש.

⊗ אסיכום ניתן ~~הוא~~ אלא שבעראה דוד נכנס למתים הניסיון. (אך זה לא ודאי) ^{לפי דעה} דוד היה מודע להתנהגות ולהתקיימות הניסיון (שאין לו רישיון) ובאקרה מטאור לומר כדורים שמתים אהיה). נדע גם יסוד פשוט של דפיה הניסיון: כוונה להפליא את העצרה.

⊗ מחנה דוד יוכל אספק ~~הוא~~ מחנה ^{שחזר מחזקן} פשוט דכרם הניסיון השוטחים. ^{סגור} היה אהלים את דיבור העצרה.

הוא הציב איומתי שילכו ויורו על חרטה. אך צוה לא חרטה אהיה אלא מחנכים ומעלגתיים. לפי פסוק מצאנוה נדרש חרטה אהיה כפי יקבל פסוק עקב חרטה לפי ע. ע. (אך לפי פסוק נמוטם ל חרטה מספיקה, כפי אשרד אי העלמה העצירה וכן דוד יול אספק אפסוק דכך פסוק זה) אם כי כיום צוה לא (החלפה) נראה שדוד לא יקבל פסוק עקב חרטה.

⊗ צוה ניסיון צל"ח. לא היתה אי צל"ח משפטי או עקבתי. ^{צוה ניסיון} אספק נראה שדוד יורשע לעצירה הניסיון, ולפי ע 334 הוא יחזר לעולם ורצה אספק על העצירה הלאה (לפי ע 144א).

שאלה: שאלו שאל את הרצון דמחזקן של דוד (נראה שבגילה דוד יחזק דע דמחזקן הניסיון דון סגני, ורק לאחר העצרה שאל נעשה הניסיון אחר נשק. דנוסל דוד מחזקן את מחיר הרכישה כ"הלאה גמשה הניסיון", מילים דמחזקן אמה שאמר שאלו. אן נראה שדודי שאלו הם שניע לדוד את הרצון. ^{שאלה}

אכן נראה שניתן להפליא את שאלו כמשאל. הניסיון החזקתי מתקיימו דכך שאל את הרצון ~~הוא~~ דמחזקן פעולה עקב (דיבורו והצגה האקרה), ודכך שדוד הניע משודל, אומר דעל אחריות בלתי, ונכנס למתים הניסיון לעצמו.

SECRET

CONFIDENTIAL

טאגט אונט

2 - מחזורי תורה

ייסוד נפש' א שידול: רפי פסל אסקין יש צורך זמנצחה אס'2 ההתנהגות השכלת
 וכן זמנצחה אפרטי הסעירה וכוונה שהיא מרחש, ארבות הלכר הצפואה. ^{ואנטיביה - היה מודע שה}
 שאלו היה מודע לכך ששל את הרעיון דמחולו של דוד, כי האצין קשב רב
 לשיח דוד ויהוטי וכן ידע שרצון הכניסה או ~~הוא~~ ^{זה} אפי לחישה
 והדבור המקוצר נראה שהוא היה מודע לכך שאין להם רשיון ושמדבר דרכם
 נשק שלי כגין. ²⁰²⁰ אלה (מנצחה אשדול ואפרטי הסעירה) נטן אומילי דסציומ
 ציטי. אלה הפחור היה לו חשב שהוא טמן אלה רצון חדש (אחרת לא
 היה חושף דמיון ומעשה. הם כבר יכלו להספיק בלעדיו) ושאין להם רשיון (אמתיאן היה
 אומם) ולכן היה עליו צדד. ~~א~~ לא דטא שהטיון שהעירה גלסמ (יסוד נפש) חוטי אהאמיה),
 אצל הלכר הצפואה מתקיימת: לידעם על גלשה אסר הכחיון החצקה שלהם (מהאצנה), צבה
~~קדוה~~ קדוה שחפית את נשקו ואמיות שהנשק נטן או רשיון געיל אולם אנסו ארובש נשק.
 אס'מ: נראה שטען אהפלו את שאלו כמשדל. [קטע שידול: אמרת הופילה אשגלה הרעיון דמחולו]
 (מחור שקוד נכנס אהמם ציטייון שאלו הווי משל ציטייון וזווי ביבס ניסיון אשידול)
 'הוטי': ההתנהגות של יהוטי היא אשדול שבין סיוס אצצוד דצוולא, שכן יעדף הרבשן המלא,
 נכח דמקום אצל ~~הוא~~ ^{נשה אשכס ארמיכ} אולר א צישה הניטיין. מחמם אצצוד דצוולא:
 * מחן הצעה החוק: האם ~~הוא~~ ^{מצי} היו דעלי אולר מוקדמי דלכיד? לא. הוא היה מעורר בכל השאלים.
 האם חיונים? נכחול אולר לא חיוני, אך האמירה אמיל היתה עשניה אהול (עד הצ'חה)
 * מחן העלטה הפועק (צחק פלונטי): האם יהוטי היה אצין העירה, שטם זה? נראה שלא, כי למחר
 התעדות העירה יצאה אפול. אך מעצמו היתה פטייה, קולקרבטן וכולקוהשדול דלכד חקרים,
 אף לא רשטן מוקדמי. אכן אפי מחן זה ירבן שוכה ~~כמש~~ ^{א העצמו} דצוולא ויירטן גלא.
 * מחן המשול: דמיה היסוד הנפש' אסמה החסר דיסוד העצדיגי. היסוד הנפש' של יהוטי
 היה חלש, כי העצה אצצוד, ולכן נראה שטם מחן זה לא יוכר כמשדל דצוולא. משד טען אססן
 שהאמיה אמיל מעדה א רצונם שהעירה גלסמ. כצדי אס. לא היה מעדה היו יכולים לעצוד את
 החקיק אחר קשב הרשיון. אכן ירבן שטם אפי מחן זה יוכר כמשדל דצוולא.
 * מחן האנליזה מציני העיסיון (מריה גור אוריה): פעולותיו של יהוטי נכראה נמשכות ככנסים
 אהמם העיסיון, כי הוא פאל לכר דוד עד הרעס האחרון, לרבות האמיה אמיל.

1950

1950

יגובה
איכס

אכן לפי מחזק זה נראה יוכר כמזכר צבוע. (זהו מחזק דפוס כי קשה להסגיר את פשוטותו של יהונתן
 כפיכך משל דוד ולחזון האם כפיכך ק, נחשבו ניסיון
 איכס נראה סביר שיהונתן ~~הוא~~ ^{הוא} כמזכר צבוע, אך זה לא נראה.
יסוד רפשי: יהונתן היה מודע לסיי המצגה והנסיבות, וכן למציאת הדפוס כולו ולחזקו
 של דוד זה. (של זכרון, יהונתן, זה) אכן נראה שניתן להפיל את המזכר צבוע. (וכן כוונה
 להשלים העפירה, באמירת איכס. - יסוד רפשי של ניסיון.)
 אם יוכר כן כמיס' ולא כמזכר צבוע, נראה כי אין צורך לסו' אפקטיבי, אלא רק
 דגל ~~אפקטיבי~~ ^{אפקטיבי} איכס, כן צריך לשביר את הסיכוי שהעפירה גבוהה, וכך אכן קרה באיכס
 שכתוב (עכשיו יכולה להיות סיו' סוף יוסט). "גן שאם לא היה דא, דוד לא היה מצד כולם.
 וכן אמירת איכס הינה עשויה לעבור בצד, והעפירה את הסיכוי שיציתו.
יסוד רפשי של סיו' איך צורך דכונה ^{כס' פלונת} שהעפירה ~~הוא~~ ^{הוא} אלא מודעת איכס, כוונה איכס וכן מודעת
 העפירה היא יסודותה. המודעת ^{העפירה} (באופן) וכן יבד שחזן מיס' דוד ורצה איכס, שאם לא
 כן לא היה אמר צבוע איכס. (לחזקו גלגל הצבוע: ענה שאמירת גלגל, מודעת קרובה.)
~~הוא~~ היה או יסוד רפשי שליוי להשלים העפירה (המשד), אך כמו דפוס עם האז של רצה
 שנו ישמש דאקדח כדי להרוג, אך עק או דל באר אקדח עם משקן קול כדי שלא יירבם - נחש
 כמיס' כי כזה איכס והיה מודע לעפירה ~~הוא~~ ^{הוא} (וכן דפוס פלונת עם הריא המדיק).
 איכס נראה שיהונתן יורש ~~הוא~~ ^{הוא} כמזכר צבוע, ואם לא כן אז לפחות כמיס'.

UNIVERSITY OF CALIFORNIA

(2) נ"א: 144 (ב3) + 144 (ג4)

הרשאי ג"פ דין אמבור א' א'סור נשק-נסיה; (הוא אמבור או מוסרן-התג' הג' א'אדס, שאינו רשאי א"פ דין
א'חמסיק ד'ל-נשיב; סזר המוכר... י'סוד נפשי (חלופה)

מ"כ: י'סוד צ'צ'דג'י: המכירה התקיימה, וכן הנשיב (מ"כ רש"א) אמבור נשק, כי החנה ע"א א"פ מופשי
קוד תוא אדס, ואינו רשאי ע"פ דין א'חמסיק נשק. האקדה תוא נשק)

י'סוד נפשי: מ"כ היתה מופשי א'חמסיק וכן שהיא רשאי אמבור נשק, ולכן שקוד תוא אדס.
אך מתקיים היסוד הנפשי החלופי: רש"א רשאי אמבור נשק

מ"כ דיצעה דדוקה רש"א ד'צ'ד. [ואז מתקיימת מופשי א'חמסיק נשק] רש"א רשאי אמבור נשק.
רש"א רשאי אמבור נשק. (1) י'סוד נשק-נסיה: אדס סזיר א'חמסיק נשק

ש'דוק א'ין רש"א א'חמסיק נשק. (2) י'סוד צ'צ'דג'י: מ"כ לא יצעה שרוא א'חמסיק נשק, וכן אדס
מן הישט היה יכול א'חמסיק נשק.

מ"כ צ'צ'דג'י שבו היתה א'חמסיק נשק-נסיה והחמסיק נשק-נסיה (הנשים ע"פ פ"ט הענייה).

נראה שמתקיימת רש"א ד'צ'דג'י, שכן אדס סזיר אכן היה צ"כ א'חמסיק נשק, כי יש
א'חמסיק נשק כזה א"פ אמבור נשק דחנה מופשי אדס מן הישט (מוכר נשק אחרים
דחנה מופשי) אכן היה יכול א'חמסיק נשק, כי לא הוכח א'חמסיק נשק ד'צ'דג'י הרטשה.

וכן נראה שניתן א'חמסיק נשק-נסיה מ"כ בחלופה היתה א'חמסיק נשק, 144 (ב3), ואמר
ד'צ'דג'י ע"פ היסוד הנשק-נסיה.

מ"כ צ'צ'דג'י
כ"כ
מ"כ א'חמסיק

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 1000

מסמך מס' 345

שאלה שניה:

① סג'ל האינס, 345 ~~מסמך~~ "הקובע" הוא בעצ "המחוקק" חס"ל לאיזר המין של הארצה.

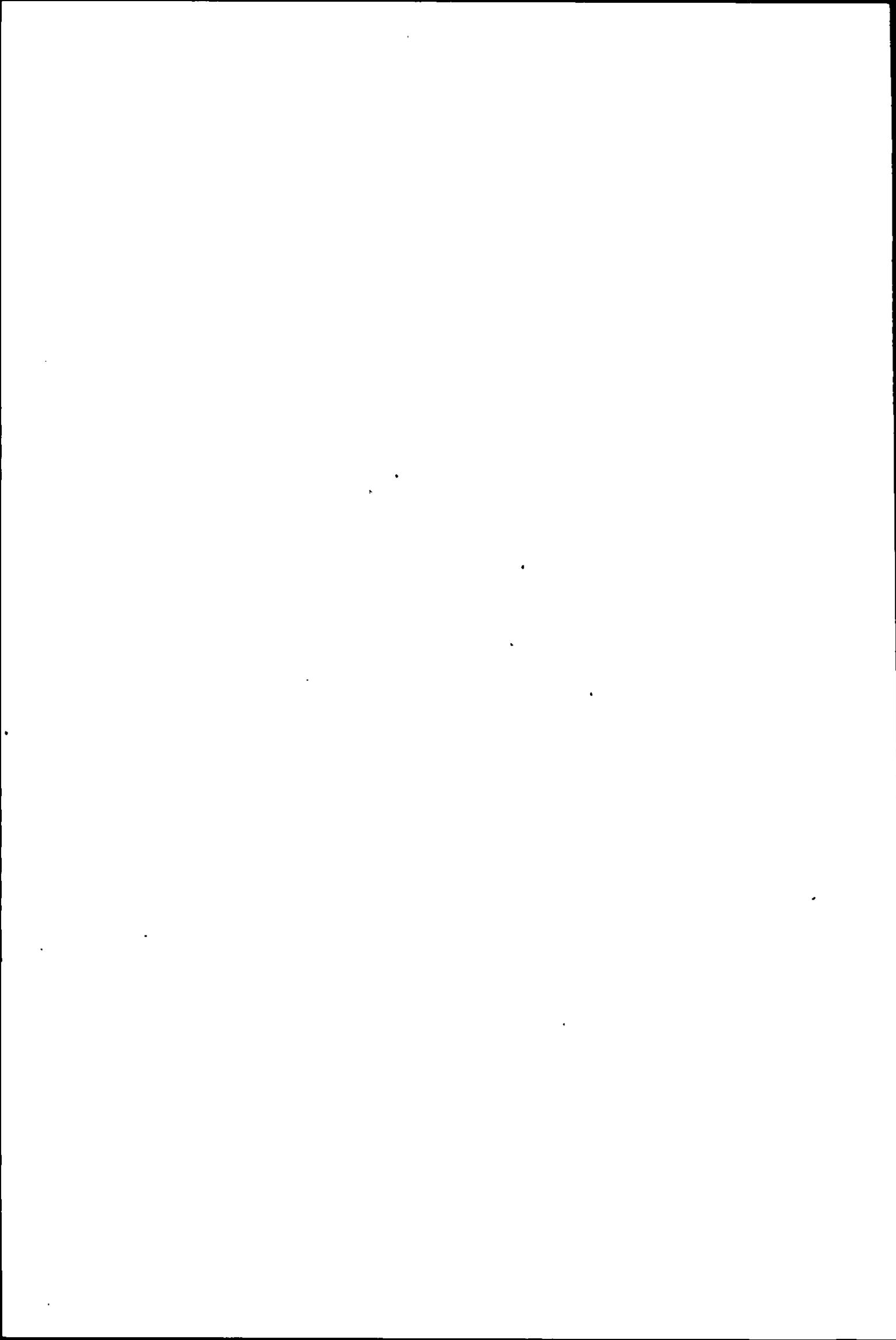
● הסג'ל מסדיר קצלה זו כאיננס אם קוצעה שלא בהסכמתה החלטה של הארצה, ואם אם היעדר ההסכמה החלטה נכד מכך שהארצה גללה ליקון השלטה. נראה לפיכך שהחוקר חס"ל כמחפסון לאזר המין של הנציה גללה היתה השליטה הנצולית עשה ~~איננס~~ איננס, אם קוצעה לא על ידי הנציה. אך סג'ל 350 מבלי דכך גם מצד שבו אדם זרם שהחפס יחזיר לאיזרה כ"ל. דכך שהורה הנציה גללה רמה שלמה גכוליה, דעודו אדם מניזר, להחזיר את המחפסון לאיזר מניה-גם אך שמשנה צאה, ולכן הוא נחשב כמסד שבירה האיננס דלצטו.

② ההנחה מכל אספק שמועד לא יודע כי הנציה ~~היא~~ ^{היא} שלמה גכוליה, וקבלה העובדה שהעסק הנתחם כמספון לא היה יכול לדעת. הנציה הובד זה 15, והוא אכן יודע שגביה גכוליה מספיק כדי לא איסול אסע"ל 345 (א) (3), (ניקש מהנציה שמשנה את החפסון לעולה יותר). אכן לא היתה לו מודעות לנסבות ~~הן~~ שהקיומו את שבירה ~~האיננס~~ הוא לא כפה עליה ~~אך~~ את ההתעבדות (ישלם בהסכמתה החלטה) שכן היה מחוקק. אם כיון לא נחקק את החלפסן אלא שיורה פסולה, הוא היה יכול להניח שבה מהסכמתה החלטה. כמובן לא "למחוקק" כי אמרתו היא שלמה את ההתעבדות.

③ ~~אם~~ ^{יכול} ~~זה~~ יפסל שם עקרונו של דיני החוקים: ~~האשמה~~ ^{דין הפסול} ~~האשמה~~ ^{מחנטיים} ~~אפי~~ האשמה הסובייקטיבי (למעט מקרים חריגים של רשלנות) ובה אין לו אשמה עם איננס כי אין היה מודע.

● ההנחה: עקרון ההתעבדות ~~נפסד~~ כאשר מבוליים נאדם שלא היה מודע, וכן נפסד הכולל ההתעבדות שכן אדם לא יכול אנוח אפי הכולל החוק כאשר אינו מודע. אך לצד זה החלט יש ~~ההנחה~~ ^{ההנחה} דנסיבות כאלה. הסיבות: הנחה על חציבות - מניזר דפסולה חמורה ובלתי הפכה עקרונות, ואם לא ~~אדם~~ ^{יכול} דנסיבות כאלה, ט אחז יוכל אספקן שלא היה מודע אפי ההסכמה או לנסיבות המיוחדות. ההנחה גפסל דכך שאנשים יותרו או דיא שהנסיבות לא מתקיימות. אדם כמאמר ציכך לצבא מתקנה התנה שאין הסכמה חלפה, שכן נעדיה שהקשר אליה זר ועל אף נאלץ מורא, אין אף סיבה להסכים הסכמה חלפה אכן. הסכמה חלפה למעשי מין, דפסול כלים קסיניים ופסול בין צרים, ציכיה אחינוען מפורש. דלצטו מן קנה מאוד אקרצו אסרז מפורש, ולכן יש להניח סירוב אלא אם הוצעה הסכמה מפורש. ^{דין, סירוב, צולות}

מאמר

פרוינט בע"מ

טל. 03-5604070